

РЕШЕНИЕ

№ 1662

гр. Плевен, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана К. Тодорова Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от Мариана К. Тодорова Досева Гражданско дело № 20224430101268 по описа за 2022 година

Иск с правно основание чл.422, вр.чл.415 ГПК, вр.чл.79, вр. чл.266, ал.1, вр. чл.258 ЗЗД с цена на иска 553,60 лв.

Производството е образувано по подадена искова молба от ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от *** против ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от ***, в която твърди, че настоящата претенция се основава на изпълнени при пряко договаряне- точно и в срок поети от ищеца услуги, възложени от страна на длъжника ***, ***, представлявано от *** ***. ***, ***. Твърди, че ищеца съобразно поетите отговорности, за собствена сметка е извършило дейности във вид - „Изсичане на храсти и млада гора; оформяне короните на дървета; отсичане на дървета с различни размери“, като тази дейност е свързана с постоянна и периодична поддръжка на пътни участъци, възложени за изпълнение и контрол на длъжника ***, ***. Твърди, че вследствие изпълнение на уговореното от страна на изпълнителя ***, ***, ищеца е издал два броя данъчни фактури: №0000000008/18.12.2020г. на стойност 14400лв. и №0000000010/19.08.2021 г. на стойност 4953.60лв. Твърди, че фактурите отразяват-номенклатура, количество и стойности на извършените дейности по цени и вид предварително уговорени и одобрени от длъжника. Твърди, че плащане от страна на ***, *** към кредитора е постъпило на 01.07.2021г. по данъчна фактура №0000000008/18.12.2020г. като частично е платена сумата от 4400 лв., като неплатен по същата фактура е остатъкът от 10 000 лв. Твърди, че последващи плащания по цитираните два броя данъчни фактури не е направено до настоящия момент, както не са постъпили издължаващи вноски по същите. Твърди, че претенцията, която предявява е за

съществуващо на ответника задължение за изплащане на сумите, индивидуално и в цялост до размера, обективиран в издадените два броя данъчни фактури №0000000008/18.12.2020г. и №0000000010/19.08.2021г. на стойност общо от 14 953.60лв./четирнадесет хиляди деветстотин петдесет и три лв. и шестдесет ст./ която сума ответника ***, *** към настоящият момент отказва и не е изплатил. Моли да бъде признато за установено по отношение на ***, ЕИК****, че дължи на ***, ЕИК*** сумата общо от 553.60 лв. главница /след допуснатото изменение в размера на предявения иск/, като представляваща дължима незаплатена сума по данъчни фактури: №0000000008/ 18.12.2020г. на стойност 1 0 000 лв. от общо отразената във фактурата стойност 14 400 лв. и 0000000010/19.08.2021г. на стойност от 4 953.60 лв., ведно със законната лихва върху тази сума за периода от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното ѝ изплащане.

В законовия срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, в който твърди, че между страните има сключен формален договор от 01.03.2021 г., с който ответникът възлага на *** извършването на дейности по изсичане на храсти и млада гора, включително и дървета. Твърди, че договорът е рамков и обхваща периода до 31.12.2021 г., като конкретните дейности и място на тяхното изпълнение се посочват с допълнително възлагателно писмо. Твърди, че след изпълнението на възложеното, приемането се извършва с двустранен протокол. Твърди, че съгласно чл. 2.3 от Договора от 01.03.2021г. възложителя *** заплаща извършената от ищеца *** дейност в 7-дневен срок след като на свой ред получи плащане за изпълненото от *** (***). Следователно страните по делото изрично са се съгласили падежът на задължението на възложителя да бъде поставено под отлагателно условие - извършване на плащане от страна на *** в полза на ***. Твърди, че това условие не е изпълнено и към настоящия момент, поради което предявените искове са преждевременно заведени, а оттам и неоснователни. Счита, че от значение за правилното разрешаване на спора е изясняване на следните обстоятелства: - *** като част от консорциум *** е сключило договор с *** № РД-38-12/29.04.2020 г. за възлагане на обществена поръчка за поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи) на републиканските пътища, стопанисвани от *** на територията на ***; - Съгласно този договор *** изготвя задания за вида и количествата на дейностите, които следва да бъдат изпълнявани текущо. Страните са уговорили и възможност да бъдат възлагани и извънредни работи по т.нар. Допълнителни задания, които са възникнали след изготвяне на плановите задания. - всяка една от дейностите, изпълнени от ищеца и претендирани като незаплатени, са част от посочения по-горе Договор с ***, включени са в задание от стопанина на републиканската пътна мрежа и превъзложени от ***. Твърди, че съгласно Протокол за извършени работи, те са изпълнени на обект „Ремонт на път III-305 Плевен-Боаза“. Твърди, че поради това и страните по делото са обвързали разплащанията по прекия договор между тях с плащанията от *** към ***. Твърди, че в случая плащане

от страна на главния възложител към ответника липсва. Твърдението съставлява отрицателен факт. Твърди, че въпреки изложените факти в предходната точка, *** е заплатило в полза на ищеца сума от 14 400.00 лева. Твърди, че срещу ищеца е образувано от публичен изпълнител при НАП изпълнително дело № 210987936/2021 г. Твърди, че на 21.10.2021 г. на ответника било връчено запорно съобщение по чл. 202, ал. 2 ДОПК, с което се налага запор върху вземане в размер на 14 400.00 лева, за което е издадена и фактура № 8/18.12.2020 г. от ***. Посочва, че последиците от наложения запор са описани в чл. 206, ал. 2 ДОПК. Твърди, че впоследствие на *** било връчено разпореждане изх. № С210015-009-0011890/09.12.2021 г. от публичен изпълнител ***. Твърди, че с него били задължени да платят 14400.00 лева по изп.д. № 210987936/12.03.2021 г. Плащането било извършено с платежно нареждане от 17.02.2022 г. По изложените съображения моли да бъде постановено решение, с което да бъде оставен без уважение предявения иск. Претендира направените деловодни разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и се установява от Договор за строително ремонтни дейности/услуги от 01.03.2021 г., че ответникът *** възлага на *** извършването на дейности по изсичане на храсти и млада гора, включително и дървета по ТРП за извършване на поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на републиканските пътища на територията на ***. Заплащането на извършените СМР става съгласно договорените между страните цени, отразени във възлагателно писмо. Договорът е рамков и със срок до 31.12.2021 г. След изпълнението на възложеното, приемането се извършва с двустранен протокол. Съгласно чл. 2.3 от Договора от 01.03.2021г. възложителя *** заплаща извършената от ищеца *** дейност в 7-дневен срок след разплащане на извършените работи от *** (***).

Видно от Договор за възлагане на обществена поръчка /л.22-46 от делото/ *** като част от консорциум *** е сключило договор с *** № РД-38-12/29.04.2020 г. за възлагане на обществена поръчка за поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи) на републиканските пътища, стопанисвани от *** на територията на ***. Съгласно договора *** изготвя задания за вида и количествата на дейностите, които следва да бъдат изпълнявани текущо. Страните са уговорили и възможност да бъдат възлагани и извънредни работи по т.нар. Допълнителни

задания, които са възникнали след изготвяне на плановите задания.

Съгласно Протокол за извършени работи от 19.08.2021г., изпълнени дейности на обект „Ремонт на път III-305 Плевен-Боаза“ са приети от възложителя *** без възражения и работата е остойностена на 4953,60 лв.

От представените Запорно съобщение от 21.10.2021г., Разпореждане за изпълнение на основание чл.230, ал.4 ДОПК от 09.12.2021г. и платежно нареждане от 17.02.2022г. срещу ищеца *** е образувано от публичен изпълнител при НАП изпълнително дело № 210987936/2021 г. На 21.10.2021 г. на ответника е връчено запорно съобщение по чл. 202, ал. 2 ДОПК, с което се налага запор върху вземане в размер на 14 400.00 лева, за което е издадена и фактура № 8/18.12.2020 г. от ***. Впоследствие на *** е връчено разпореждане изх. № С210015-009-0011890/09.12.2021 г. от публичен изпълнител, с което ответника е задължен да плати сумата от 14400.00 лева по изп.д. № 210987936/12.03.2021 г. Плащането е извършено с платежно нареждане от 17.02.2022 г.

Не се спори между страните и се установява от Фактура № 8/18.12.2020г., че същата е издадена от *** в качеството си на доставчик на *** в качеството му на получател за сумата от 14400 лв. за изсичане на храсти и млада гора.

Не се спори между страните и се установява от Фактура № 1019.08.2022г., че същата е издадена от *** в качеството си на доставчик на *** в качеството му на получател за сумата от 4953,60 лв. за изсичане на храсти и млада гора.

Не се спори между страните и се признава от ищеца по делото че по описаните фактури ответника е платил сумата от 4400 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна:

Съгласно чл.258 ЗЗД с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. В чл.266, ал.1, изречение първо ЗЗД е предвидено, че поръчващият трябва да заплати възнаграждение за приетата работа. Задължение на поръчващия е да приеме извършената работа. За целта същият е снабден с възможността да я прегледа и да направи възражения за

неправилно изпълнение, ако има такива. За явните недостатъци той трябва да уведоми изпълнителя при предаване на работата, а за т.нар.скрити недостатъци - тези, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно - веднага след откриването им. Съгласно чл.264, ал.3 ЗЗД, ако поръчващият не направи такива възражения, работата се счита приета и се дължи вознаграждението по чл.266, ал.1 ЗЗД. Задължението за плащане на вознаграждение не се погасява и при изпълнение с недостатъци, само че в този случай за възложителя възникват правата по чл.265, ал.1 ЗЗД, едно от които той може да осъществи по свой избор. Тези права възникват само при условие, че възложителят е направил своевременно възраженията си по чл.264, ал.2 ЗЗД.

В тежест на ищеца беше да докаже наличие на валидно облигационно правоотношение между ищеца и ответника за изработка за процесния период, размера на задължението на ответника по договора, датата на настъпване на изискуемостта на задължението за заплащане на цената по договора за изработка. Да докаже, че е предал на ответника резултата от договора за изработка, както и че ответника го е приел. Съгласно Решение № 231/13.07.2011г. по дело № 1056/2009г. на ВКС, ТК, II т. о., не съществува спор в съдебната практика и правна доктрина, че в същината си приемането на извършената работа обхваща както едно фактическо действие - разместване на фактическата власт върху изработеното, чрез реалното му получаване от възложителя, така и правно действие - признание, че то напълно съответства на възложеното с договора, което всъщност е израз на одобряването му. Следователно релевантно за приемането по см. на чл.264, ал.1 ЗЗД, е или онова изрично изявление на възложителя, придружаващо реалното предаване на готовия трудов резултат, че счита същия за съобразен с договора, или онези конклюдентни действия, придружаващи фактическото получаване на изработеното, от които недвусмислено следва, че е налице мълчаливо изразено съгласие от последния за такова одобрение.

Ищеца се позовава на представения по делото Договор за строително ремонтни дейности/услуги от 01.03.2021 г., съгласно който ответникът *** възлага на *** извършването на дейности по изсичане на храсти и млада гора, включително и дървета по ТРП за извършване на поддържане /превантивно, текущо, зимно и ремонтно-възстановителни работи при аварийни ситуации/ на републиканските пътища на територията на ***. Заплащането на

извършените СМР става съгласно договорените между страните цени, отразени във възлагателно писмо. Договорът е рамков и със срок до 31.12.2021 г. След изпълнението на възложеното, приемането се извършва с двустранен протокол. Съгласно чл. 2.3 от Договора от 01.03.2021г. възложителя *** заплаща извършената от ищеца *** дейност в 7-дневен срок след разплащане на извършените работи от *** (***).

Съдът намира, че по силата на гореописания договор страните са в облигационно правоотношение по договор за изработка, по който ищеца е изпълнил задълженията си и е предал на ответното дружество резултата от изработката. Не се установи, обаче да е настъпило условието съгласно договора за възникване на задължението за заплащане на уговорената цена на услугата. Уговорено е между страните, в чл. 2.3 от Договора от 01.03.2021г., че възложителя *** заплаща извършената от ищеца *** дейност в 7-дневен срок след разплащане на извършените работи от *** (***). Ответника твърди, че такова плащане не е получил. Твърдението е за отрицателен факт и ако ищеца твърди, че ответника е получил плащане, то в негова тежест беше да го докаже. Такива твърдения от ищеца не са противопоставени и не са ангажирани доказателства, поради което съдът приема, че *** не е получило разплащане на превъзложените дейности от Агенция Пътна инфраструктура. Не се установи сбъдването на условието за настъпване изискуемостта на вземането за заплащане на стойността на извършените и приети от ответника дейности по процесния договор за изработка. Липсват твърдения и ангажирани доказателства за получено от ответника плащане на дейностите от ***. Поради изложеното и ненастъпване на изискуемостта на предявените вземания, искът се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен в предявения си размер след допуснатото изменение от 553,60 лв.

За останалата сума от 14400 лв., доколкото е допуснато изменение в размера на претенцията и същата е намалена с посочената сума, съдът не дължи произнасяне, но за пълнота на изложението може да бъде посочено, в тази си част, освен, че не е настъпила изискуемостта на вземането, то задължението е изпълнено чрез плащането по извършения и гореописан заповор.

С оглед на гореизложеното искът с правно основание чл.266, ал.1, вр. чл.258 ЗЗД, вр.чл.79 ЗЗД следва да бъде отхвърлен като неоснователен и

недоказан.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК, ищеца дължи на ответника направените по делото разноски в размер на 1200 лв. за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от *** против ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** иск с правно основание чл.422, вр.чл.415 ГПК, вр.чл.79, вр. чл.266, ал.1, вр. чл.258 ЗЗД да бъде признато за установено, че ответника дължи на ищеца сумата от 553,60 лв., представляваща задължение по Фактура № 0000000010/19.08.2021г., за която сума е издадена заповед за изпълнение № 4561/22.12.2021г. по ч.гр.д. №2021443010 7916/2021г. по описа на РС-Плевен, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от *** ДА ПЛАТИ на ***, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** сумата от 1200 лв. направени по делото разноски.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____